

ВАЛЕРИ ВИДАС НАЕСЕН

chitanka.info

Сладникав дъх на спомени и дим
посрещна ме в града на моето завръщане.
Потънала в пелин, заспала беше къщата
и съхнеха по плочите невкусени смокини.
В музея жълтите листа премитаха,
в очакване на някакъв велможа,
а вехтият войвода тъй отдавна
забравен бе под старата липа,
че само птиците поспираха да сложат
в калпака му по няколко пера.
Домът на първата любов не съществуваше —
оставил кости под хотелски паркинг.
Четях прощални думи за приятели.
Великодушно кимах на предатели.
Дори реката бе недружелюбна —
под погледа ми влачеше надолу
останките на едро ловно куче.
Площадчето пред банката, с тревясал калдъръм,
бе препокрито с казионен мрамор,
по който в девет вече беше пусто.
Удари сънно часовникът на кулата...
Във мен се блъсна градският кретен,
пелтечейки рефрена си безсмъртен;
смъкна се тежко по стъпалата в двора
на магазинчето, до църквата стаено,
и във сандък със златни херувими
захърка, с нос към купола беззвезден.
Беше пиян — безумен и безгрижен.
Аз бях със всичкия си. Трезвен.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.